

17. listopad v roce 2021

Nemohu nenapsat tuto úvahu, neboť se domnívám, že 17. listopad začíná být současnou vládní strukturou a prezidentem republiky upozadován a to je špatně. 17. listopadu je třeba věnovat velkou vzpomínku. Jak na rok fašistický 1939, tak na rok komunistický 1989. Souvislost je v tom, že bez 17.11.1939 by asi nebylo 17.11.1989. To je zřejmé. I můj otec byl postižen nemožností jít v roce 1941 na českou vysokou školu a místo toho musel na nasazení do reichu.

Oba totalitní režimy nakonec prohrály, ale zbylo po nich hodně mrtvých, strachu, mafiánství a taky zpochybňování demokratických principů v různých vrstvách české společnosti a i na úrovni zpochybňování našeho členství v EU.

Teprve nyní, po 31 létech, se zdá, že přichází generační změna a taky reálná demokracie, za kterou studenti nasazovali životy a nechali se mlátit fašistickou či komunistickou policií. Příznaky jsou docela vidět celý tento rok. Namátkově: volební propad KSČ(m) i podivné ČSSD, které se deklarovaly jako levicové, ale slouží už 8 roků podivnému velkokapitálu. Rozdvojení „osobností“ těchto stran musí být veliké. Začínající propad ANO 2011 a jeho štěpení a nakonec i menší preference SPD.

Václav Havel v jednom ze svých posledních vystoupení, poopravil svůj výrok, že demokracie se prosadí do 20 let po roce 1989 a přidal k tomu ještě dalších 20 let. A zde se vskutku už nemýlil. Šlo o to, aby vládu nad touto zemí převzali ročníky 80,90 a 00. Myslím, že tento proces začal.

Právě 17.11. je třeba vždy připomínat, že totalita je špatná a demokracii budou tvořit vždy nové a nové generace, které se budou pokoušet odstranit chyby svých otců. Nemá zde cenu popisovat přirozené zhroucení SSSR a stabilní vývoj USA, defašizaci Německa, Itálie a Japonska. Absolutní většina obyvatel všechny demokratické změny uvítala a dbá na jejich stabilitu. I vítězství Bidena v letošních amerických volbách je dobrou známkou tlaku na demokracii jako takovou. Není to o levici a pravici, ale je to o větší míře demokracie na základě demokratické ústavy.

Vraťme se tedy k 17. listopadu a do České republiky. Je nutno si nejprve zopakovat co demokracie znamená. **Demokracie** (řecky δημοκρατία dēmokratía, doslovně „vláda lidu“) je forma vládnutí, v níž o výkonu státní (obecní, krajské atd.) moci rozhoduje mínění většiny oprávněných občanů, nejčastěji volbou. Způsob, jak občané své mínění v demokratickém státě uplatňují určuje ústava. Může to být demokracie přímá, kde občané hlasováním rozhodují o jednotlivých otázkách (zákonech, rozhodnutích, rozpočtech atd.), anebo zastupitelská demokracie, kde k tomu zmocňují své zastupitele (poslance atd.).

Právě o demokracii se vždy v 17. listopadech 1939 a 1989 usilovalo a každý další 17. listopad si je třeba připomenout, že toto úsilí musí být trvalé a nezvratné. Že svoboda jedince nemůže spočívat v nakradeném bohatství, ale v pozitivním přínosu k rozvoji demokratické společnosti a vysokým stupněm politické pravdivosti s vidinou cíle, že pravda a láska může porazit lež a nenávisť.

Připomenutím, že by demokracie mohla taky dočasně prohrávat, je opravdu poslední menšinová vláda ANO 2011 a ČSSD, podporovaná KSČ(m) a prezidentem Zemanem. Lze konstatovat, že jak pan Zeman, tak pan Babiš uspěli volební kampani, kde něco tvrdili, ale nikdy to nedělali. Miloš Zeman sliboval, že bude prezidentem všech a místo toho je prezidentem sám sobě, poskokem Číny a občané jsou pro něho vedlejší. Andrej Babiš poté, co sesadil kapitoly mnoha autorů do publikace „O čem sním, když náhodou spím“, se ani v nejmenším nepokusil prosadit i dobré myšlenky zde

uvedené. Jako příklad lze uvést řešení exekucí. Výrazný tlak na technologický pokrok, aby ČR byla v tomto „first“. Těžko může dělat elektromobilitu předseda vlády, jehož firma stojí a padá s dotacemi na bionaftu. Hovořit o optimalizaci IT a přitom nabírat další úředníky. Hovořit o natalitě 1,7 a přitom zásadně mladé rodiny ekonomicky demotivovat. Tady lze nalézt rozdvojení osobnosti na druhou. Atd. atd., atd., atd....

V co zbývá věřit a o čem přesvědčovat? Je to celkem prosté. Dejme příležitost generacím 80,90 a 00. Jak to můžeme udělat? No, klíč je v tom, jak volí senioři a zejména 50. ročníky. 50. ročníky jsou záhadnou generací. Vnímaly plně rok 1968 a následnou normalizaci, hráli „big beat“ a rock and roll a zažili následnou depresi z obsazení ČR Rudou armádou a její 20 leté setrvání, které této generaci razantně přistříhlo křídla. Asi 1/3 této generace se stala pravověrnými komunisty. To jsou právě například Babiš, Faltýnek, Filip, Fryč, atd.. Ale tato 1/3 rovněž již milovala peníze a dokázala se za komunismu orientovat, jak si je v celkem prohníleném hospodářství opatřit. Všechno bylo všech a platilo pořekadlo: Nekradeš, okrádáš svou rodinu.

Nedělám si iluze. Tato 1/3 bude dál volit ANO 2011, pokud se toto hnutí nerozpadne na dvě poloviny. Na komunisty a nekomunisty, na ty co mají v krvi uvedené pořekadlo a na ty co ho v krvi nemají.

Skutečně bych tedy rád oslovil zbylé 2/3 50. ročníků a zeptal se jich při příležitosti 31. výročí 17. listopadu 1989, proč mají mlhu na očích a preferují ANO 2011, které dlouhodobě ničí jejich úspory a ekonomiku, pohání vysokou nepřiměřenou inflací a devalvaci české měny. Myslím, že si oddechli stejně jako já, že je Jakeš, Husák a vůbec celá ta normalizační parta je pryč. Uvědomili si, za co položil život Jan Palach a že by neměl být poslanec někdo, kdo mlátil studenty na Národní třídě.

Chtěl bych tedy u příležitosti 17. listopadu 1989 požádat své vrstevníky, až půjdou příští rok k volbám, aby volili již své děti, či vnuky, ale nevolili ty, kterým jsou jejich životy ukradené. Nevolili ty co nerespektují ústavu a zákon o obcích a krajích, kde je napsáno, že ke státu, obci či kraji mají zvolení zastupitelé chovat „s péčí řádného hospodáře“. Je to tam z toho důvodu, že spravují nejen náš společný majetek vytvořený z našich daní a poplatků, ale svým způsobem i naše životy.

Ing. Vladimír Šíp,

Nar. 30.11.1952.